

[Lysholt Hansen.]

udført arbejdet, det er fornuftigt, og det tror jeg at selv hr. Kaj V. Andersen med sin indstilling vil erkende.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil gerne ligesom hr. Hilmar Baunsgaard understrege, at jeg indledte med at fremhæve folkebibliotekernes kulturelle betydning; der er ingen diskussion om det. Men spørgsmålet er: har man dyrere aktiviteter, end man behøver at have? Og dér var det, jeg sagde, at i en situation, hvor man er nødt til at se på udgifterne, kan der jo godt være ting, som man måske i en mere velstående periode kunne ønske sig, men som man da må se bort fra.

Det var det ene, og det andet var spørgsmålet om, hvorvidt det kan være rimeligt at indføre en betaling; jeg opstillede bare spørgsmålet. Vi har været inde på den samme diskussion i forbindelse med museerne: der er også nogle, der bliver vildt forargede, når jeg siger, det kan være rimeligt, at man betaler entré til museer. Det er et spørgsmål, om man har råd til at være så flot, som man gerne vil være, det drøfter vi jo meget i denne tid, og jeg mener også, det er nødvendigt, at vi tager det ind i diskussionen her.

Så sagde jeg, at vi var tilhængere af nærdemokratiet for kommunerne, at man derude kan bestemme så vidt muligt over egne midler. Jeg synes, hr. Lysholt Hansen gav mig anledning til at fremhæve, at borgerne i disse kommuner, det er jo dog ikke umællende får, der ikke selv kan komme frem med ønsker om, hvad de vil have. Hvis de vil have et stort bibliotek, skal de vel nok sige til over for kommunen. Hvis de hellere vil have et rensningsanlæg, siger de også det. Jeg mener, at man ikke kan se fuldstændig bort fra, hvad befolkningen ønsker i de forskellige kommuner og sige: det ved vi meget bedre herinde på Christiansborg, det skal vi nok ordne alt sammen for jer. Det er denne formynderindstilling, jeg synes vi skal bort fra; vi skal lægge ansvaret i højere grad ud i landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om radio- og fjernsynsvirksomhed.

(Lovforslaget (nr. 199) findes i tillæg A. sp. 5459, fremsættelsen i tidenden sp. 3520).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Robert Pedersen: Jeg tror, det kan blive en fredelig og meget saglig debat, fordi vi jo allerede i november måned havde en generel diskussion om radioens og tv's vilkår, så vi har vel fået skudt vores kanoner af. Dertil kommer, at det lovforslag, som nu foreligger fra ministerens hånd, har han i høj grad ladet præge af de vurderinger, der kom til udtryk i debatten i november måned. Det skal han ikke høre bebrejdelser for, for det må vel være demokratiets vilkår, at man forsøger på at bygge broer til at skabe den bredest mulige opslutning om et lovforslag som det, vi har her.

Jeg skal bare nævne 4 punkter, hvor socialdemokratiet helhjertet støtter lovforslaget. For det første er der spørgsmålet om radiatorådet og dets sammensætning. Alene dette nødvendiggør, at vi får en revision af loven, fordi der, som ministeren foreslår, bør sidde 2 medarbejderrepræsentanter i rådet. De arbejdsnedlæggelser, der har været, tyder jo ikke på, at vilkårene har været særlig gode, og jeg tror på, at hvis vi kan få placeret medarbejdere i radiatorådet, vil det kunne bidrage til et bedre samarbende i Rosenørns Allé og i Gladsaxe. Det skulle også være helt i overensstemmelse med de principklæringer, der er kommet fra forskellige partier om, at offentlige organer bør gå i spidsen, når det drejer sig om medindflydelse på arbejdspladsen; derfor skulle dette politisk set ikke volde kvaler.

For det andet synes jeg, at ministeren er sluppet heldigt fra målsætningsparagraffen. Det er ikke længere odiøst, at der også er underholdning i radio og tv, og den eneste